

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

((ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 125/2005(2))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «Ο ΛΟΓΟΣ»

Ημερομηνία Απόφασης: 5 Μαΐου 2008

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Αντρου Μιχαηλίδη, Μαίρης Κουτσελίνη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη, Μαρίας Δωρίτη, και Αλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στην παρούσα υπόθεση η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου εξετάζει αυτεπάγγελτα τις από μέρους του Σταθμού πιθανές παραβάσεις της **παραγράφου ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Η παράγραφος **ΣΤ. 3** αναφέρει:

«Οι διακοπές στο ενδιάμεσο προγράμματος για διαφημίσεις, τηλεμπορία και αναγγελίες προσεχών τηλεοπτικών εκπομπών (trailers) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 3½ λεπτά.»

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου με επιστολή της ημερομ. 6.7.2005 έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις ή/ και παραστάσεις και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού να δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην προαναφερθείσα επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης

Κύπρου θα είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Οι διερευνώμενες παραβάσεις οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού εκτίθενται στα πιο κάτω υποστοιχεία:

1. Στις **18.4.2005**, μεταξύ των ωρών 18:15 και 19:10 η **πρώτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων ή/ και τηλεμπορίας, καθώς και αναγγελίας προσεχούς εκπομπής (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Είσαι το Ταίρι μου**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (4'11'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
2. Στις **18.4.2005**, μεταξύ των ωρών 18:15 και 19:10 η **δεύτερη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων ή/ και τηλεμπορίας, καθώς και αναγγελιών προσεχών εκπομπών (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Είσαι το Ταίρι μου**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (4'13'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
3. Στις **18.4.2005**, μεταξύ των ωρών 19:10 και 20:15 η **πρώτη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων ή/ και τηλεμπορίας, καθώς και αναγγελίας προσεχούς εκπομπής (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Βέρα στο Δεξί**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (4'10'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).
4. Στις **18.4.2005**, μεταξύ των ωρών 19:10 και 20:15 η **δεύτερη** διακοπή για μετάδοση διαφημίσεων ή/ και τηλεμπορίας, καθώς και αναγγελίας προσεχούς εκπομπής (trailer), στο ενδιάμεσο της εκπομπής «**Βέρα στο Δεξί**» είχε χρονική διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών (4'41'')**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας, όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π.10/2000).

Οι Δικηγόροι του σταθμού κ. Άριστ. Χατζηπαναγιώτου & Συνεργάτες με επιστολή τους ημερομ. 11.7.2005 ανέφεραν τα εξής εκ μέρους του σταθμού:

«Το υπό εξέταση θέμα αφορά την χρονική διάρκεια μετάδοσης διαφημίσεων, τηλεμπορίας και αναγγελιών προσεχών εκπομπών, στο ενδιάμεσο εκπομπών του τηλεοπτικού Σταθμού των πελατών μας, κατά την 18.04.2005 μεταξύ των ωρών 18:15 και 19:10 ως και 19:10 και 20:15.

Η θέση των πελατών μας αναφορικά με το θέμα αυτό είναι όπως πιο κάτω:

Όπως φαίνεται στον Πίνακα Α' που επισυνάπτεται στην επιστολή της Αρχής ημερομηνίας 6.07.05, πρόκειται για τέσσερις περιπτώσεις στις οποίες κατά τον αρμόδιο λειτουργό της Αρχής, το διαφημιστικό διάλειμμα υπερβαίνει τα 3,5 λεπτά.

Σύμφωνα με ρητή διάταξη του Νόμου, όπως πιο κάτω θα αναφέρουμε, οι περιλήψεις των ειδήσεων δεν πρέπει να υπολογίζονται στην επιτρεπόμενη διάρκεια των διαφημιστικών διαλειμμάτων.

Από τα ακριβή στοιχεία που τηρεί ο Σταθμός, προκύπτει ότι αν αφαιρεθούν από τις αναφερόμενες χρονικές διάρκειες, οι περιλήψεις των ειδήσεων, τότε όλα τα διαλείμματα περιορίζονται στον επιτρεπόμενο χρόνο των 3,5 λεπτών συνυπολογιζομένων πέραν των εμπορικών διαφημίσεων και των trailer των προγραμμάτων του Σταθμού.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι η μετάδοση περίληψης ειδήσεων της ημέρας, ακόμη και αν θεωρηθεί προαγγελία ειδήσεων, δεν συνυπολογίζεται στον επιτρεπόμενο χρόνο των 3,5 λεπτών ανά διαφημιστικό διάλειμμα, και τούτο σύμφωνα με το άρθρο **34(3)(ii) του Ν. 7(I)/98**, καθώς αφορούν την καθημερινή ειδησεογραφία, την επικαιρότητα, την ενημέρωση του πολίτη.

Ο Σταθμός των πελατών μας, εάν ήθελε, θα μπορούσε να χειριστεί διαφορετικά το θέμα αυτό, διακόπτοντας το πρόγραμμα του με «έκτακτα δελτία», τα οποία θα περιέχουν την αναγγελία των γεγονότων της επικαιρότητας που θα μεταδοθούν στο δελτίο ειδήσεων που θα ακολουθήσει. Ο Σταθμός όμως, ακολουθώντας πιστά το πνεύμα των Κανονισμών και των Νόμων, δεν καταφεύγει σε τέτοιου είδους τεχνάσματα.

Πρέπει να επισημάνουμε ακόμη ότι, στο χρόνο διάρκειας των διαφημιστικών διαλειμμάτων δε θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται οι ανακοινώσεις του Σταθμού σχετικά με τα δικά του προγράμματα, σύμφωνα με το άρθρο **34(3)(i) του Ν. 7(I)/98**.

Πέραν των ανωτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι όσον αφορά τον χρονικό περιορισμό της διάρκειας των διαφημιστικών μηνυμάτων, παρατηρείται σύγκρουση του Νόμου και των Κανονισμών.

Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Υπόθεση Αρ. 472/2002 ημερ. 21.05.03, μέρος της οποίας παραθέτουμε πιο κάτω αυτούσιο, δίδει την ορθή απάντηση επί του θέματος αυτού. Στην απόφαση μεταξύ άλλων αναφέρεται: «**Το άρθρο 33(2)(ε) του Νόμου, όχι μόνο δεν θέτει κανένα χρονικό περιορισμό στη διάρκεια της διαφήμισης που παρεμβάλλεται ή στις διακοπές για διαφημίσεις, αλλά, αντίθετα, εξαρτά τη διάρκεια τους από τις φυσικές διακοπές του προγράμματος καθώς και τη διάρκεια και τη φύση του προγράμματος και εφόσον δεν θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων. Αν, επομένως, η φύση ή η διάρκεια του προγράμματος το επιτρέπει, τότε η διακοπή για διαφημίσεις μπορεί να είναι και μεγαλύτερη των 3½λεπτών. Όμως, αντίθετα με το άρθρο 33(2)(ε) του Νόμου, η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα απαγορεύει να είναι πέραν των 3½λεπτών η διακοπή για διαφημίσεις. Αν ο Νόμος ήθελε να θέσει συγκεκριμένο χρονικό περιορισμό στη διάρκεια των διακοπών για διαφημίσεις, θα το έλεγε, κατά την άποψη μου, ρητά. Δεν θα εξαρτούσε τη διάρκεια των διακοπών για διαφημίσεις από τη διάρκεια και τη φύση του προγράμματος. Επομένως, η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα είναι, στο σημείο αυτό, ultra vires του άρθρου 51(2)(θ) του Νόμου το οποίο δίδει εξουσιοδότηση στην Αρχή, με Κανονισμούς, και με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, να ρυθμίσει τις διακοπές για διαφημίσεις με την έκδοση Κώδικα διαφημίσεων. Αντίθετη ερμηνεία του άρθρου 51(2)(ζ) θα σήμαινε ότι ο νομοθέτης έδωσε στην Αρχή, με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, την εξουσία να καταργεί ή τροποποιεί, με Κανονισμούς, ρητές διατάξεις του Νόμου.**

Η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα συγκρούεται, επίσης, και με το άρθρο 34(2) του Νόμου. Το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση μου στην ANTENNA AIMITEΔ v. ΑΡΧΗΣ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, Προσφυγή Αρ. 232/2002, 29.11.2002, είναι σχετικό:

Και αυτός ο λόγος ευσταθεί. Εφαρμόζοντας την παράγραφο ΣΤ.3 του Κώδικα σημαίνει ότι στα 20 λεπτά εκπομπής επιτρέπεται διακοπή για διαφημίσεις μέχρι 3½λεπτά, στα επόμενα 20 λεπτά επιτρέπεται διακοπή για διαφημίσεις μέχρι 3½λεπτά και στα επόμενα 20 λεπτά επιτρέπεται διακοπή για διαφημίσεις μέχρι 3 3½ λεπτά. Δηλαδή, σε

1 ώρα (60 λεπτά) εκπομπής, σύμφωνα με την παράγραφο ΣΤ.3, επιτρέπονται διακοπές για διαφημίσεις μέχρι 10½ λεπτά. Αυτό συγκρούεται ευθέως με το άρθρο 34(2) του Νόμου σύμφωνα με το οποίο η αναλογία του χρόνου μετάδοσης διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεμπορίας μέσα σε κάθε δεδομένη ωρολογιακή ώρα δεν πρέπει να υπερβαίνει το 20%. Δηλαδή, ενώ το άρθρο 34(2) του Νόμου επιτρέπει οι διακοπές για διαφημίσεις να είναι μέχρι 12 λεπτά την ώρα (20%), η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα απαγορεύει να είναι πέρα των 10 1/2 λεπτών την ώρα. » (η υπογράμμιση δική μας).

Από τα αναλυτικά συμπεράσματα του Έντιμου Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Γαβριηλίδη και σύμφωνα με την ερμηνεία που ο ίδιος δίδει στους σχετικούς Νόμους και Κανονισμούς που σχετίζονται και με την υπό εξέταση υπόθεση, θέση την οποία και εμείς υιοθετούμε και από τα όσα ήδη έχουμε αναφέρει πιο πάνω, εισηγούμαστε ότι ουδεμία παράβαση υπάρχει από μέρους του τηλεοπτικού Σταθμού των πελατών μας.»

Έχουμε μελετήσει με μεγάλη προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία και περιστατικά συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών εξηγήσεων του σταθμού και κρίνουμε ότι:

Οι διακοπές που αναφέρονται στα υποστοιχεία **1-4** είχαν διάρκεια πέραν των **3 ½ λεπτών**, κατά παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα IX των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), η οποία αναφέρει ότι «Οι διακοπές στο ενδιάμεσο προγράμματος για διαφημίσεις, τηλεμπορία και αναγγελίες προσεχών τηλεοπτικών εκπομπών (trailers) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 3 ½ λεπτά».

Σε ό,τι αφορά τη θέση του σταθμού ότι «η μετάδοση περίληψης ειδήσεων της ημέρας, ακόμη και αν θεωρηθεί προαγγελία ειδήσεων, δεν συνυπολογίζεται στον επιτρεπόμενο χρόνο των 3,5 λεπτών ανά διαφημιστικό διάλειμμα, και τούτο σύμφωνα με το άρθρο 34(3)(ii) του Ν. 7(Ι)/98, καθώς αφορούν την καθημερινή ειδησεογραφία, την επικαιρότητα, την ενημέρωση του πολίτη.» και ότι «όσον αφορά στο χρόνο διάρκειας των διαφημιστικών διαλειμμάτων δε θα

πρέπει να συμπεριλαμβάνονται οι ανακοινώσεις του Σταθμού σχετικά με τα δικά του προγράμματα», η Αρχή επισημαίνει τα εξής:

Είναι γεγονός ότι το άρθρο **34** του Νόμου προβλέπει περιορισμούς σε ό,τι αφορά την αναλογία του χρόνου μετάδοσης που αφιερώνεται σε μήνυμα τηλεμπορίας, διαφημιστικά μηνύματα και λοιπές μορφές διαφήμισης σε σχέση με τον ημερήσιο χρόνο μετάδοσης και μέσα σε κάθε δεδομένη ωρολογιακή ώρα. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου – **και μόνο** - που ρυθμίζει τα πιο πάνω, η διαφήμιση **δεν περιλαμβάνει τις ανακοινώσεις του τηλεοπτικού σταθμού σχετικά με τα δικά του προγράμματα κλπ.**

Είναι επίσης γεγονός ότι το άρθρο **33** του Νόμου στο εδάφιο **2** παράγραφοι **ε, στ, ζ, η, θ** και **ι** του άρθρου **33** ρυθμίζεται το πότε και πόσες φορές η διαφήμιση και η τηλεμπορία μπορούν να παρεμβάλλονται κατά τη διάρκεια διαφόρων ειδών εκπομπών λαμβανομένων υπόψη των φυσικών διακοπών του προγράμματος καθώς και της διάρκειας και της φύσης του προγράμματος και εφόσον δε θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων. Επ' αυτού δε εδράζεται και η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000)

Η παράγραφος **ΣΤ.3** των Κανονισμών ρυθμίζει το χρονικό διάστημα των διακοπών στο ενδιάμεσο προγράμματος.

Η φιλοσοφία ρύθμισης της **συχνότητας** και της **διάρκειας** των διαφημιστικών μηνυμάτων πηγάζει μέσα από δύο βασικές αρχές: το δικαίωμα του τηλεθεατή να παρακολουθεί απρόσκοπτα ένα πρόγραμμα χωρίς συχνές και μεγάλες σε διάρκεια διακοπές και το σεβασμό προς το έργο που επιβάλλεται να μεταδοθεί ενιαίο, ως ανθρώπινη δημιουργία.

Το άρθρο **34** του Νόμου αφορά τις διαφημίσεις γενικά, είτε παρεμβάλλονται στο ενδιάμεσο των εκπομπών, είτε παρεμβάλλονται σε οποιοδήποτε χρόνο μεταξύ δύο προγραμμάτων.

Η Αρχή επισημαίνει ότι ο σκοπός της θέσπισης της παραγράφου ΣΤ.3 είναι για να ρυθμίζεται η ροή των προγραμμάτων ούτως ώστε να μην διακόπτονται τα προγράμματα για μεγαλύτερη περίοδο 3 ½ λεπτών, κάθε 20 λεπτά προγράμματος και όχι για να καθορίσει τη μέγιστη χρονική περίοδο που επιτρέπονται διαφημίσεις ανά ώρα.

Η Αρχή τονίζει ότι το πρώην σημείο β) της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 89/552 ΕΟΚ γίνεται σημείο γ) στην Ευρωπαϊκή Οδηγία 97/36/ΕΚ, και διατυπώνεται ως εξής:

«τηλεοπτική διαφήμιση», κάθε μορφής τηλεοπτικής ανακοίνωσης που μεταδίδεται έναντι πληρωμής ή ανάλογου ανταλλάγματος ή για λόγους αυτοπροβολής από μια δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση στα πλαίσια εμπορικής, βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας ή άσκησης επαγγέλματος, με σκοπό την προώθηση της παροχής αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανόμενων ακινήτων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων έναντι πληρωμής·

Η πιο πάνω ερμηνεία του όρου «διαφήμιση» ενσωματώθηκε και στο άρθρο 2 του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(1) του 1998 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με το Νόμο 23(1)/2000) και σύμφωνα με την πιο πάνω ερμηνεία, «διαφήμιση σημαίνει κάθε μορφής ανακοίνωση που μεταδίδεται έναντι πληρωμής ή ανάλογου ανταλλάγματος ή για λόγους αυτοπροβολής ...» γεγονός που υποδηλώνει ότι τα *trailers* είναι διαφήμιση και άρα εμπίπτουν στους περιορισμούς που προβλέπονται από τον πιο πάνω Νόμο για την τηλεοπτική διαφήμιση. **Η μόνη περίπτωση που δικαιολογείται εξαίρεση είναι όταν ο ίδιος ο νόμος το προβλέπει ρητά όπως στην περίπτωση του άρθρου 34.**

Δεν υπάρχει καμία δηλαδή σύγκρουση μεταξύ του άρθρου 34 του Νόμου και της παραγράφου ΣΤ.3 του Κώδικα διότι το άρθρο 34 ρυθμίζει την **αναλογία του χρόνου μετάδοσης που αφιερώνεται σε μήνυμα τηλεμπορίας, διαφημιστικά μηνύματα και λοιπές μορφές διαφήμισης σε σχέση με τον ημερήσιο χρόνο μετάδοσης και μέσα σε κάθε δεδομένη ωρολογιακή ώρα**, ενώ η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα καθορίζει ότι **η διάρκεια των διακοπών στο ενδιάμεσο εκπομπών δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 3 ½**

λεπτά. Το άρθρο 34 του Νόμου ουδόλως αφορά τη διάρκεια της επιτρεπτά παρεμβαλλόμενης διαφήμισης παρά μόνο το συνολικό χρόνο ως ποσοστό αναλογίας σε σχέση με τον ημερήσιο χρόνο μετάδοσης και μέσα σε κάθε δεδομένη ωρολογιακή ώρα.

Όσον αφορά στην αναφορά του σταθμού στις Αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου αρ. 232/02 και 472/02, η Αρχή επισημαίνει ότι επί του ιδίου θέματος κατά την περίοδο που σημειώθηκαν οι παραβάσεις της παρούσας υπόθεσης υπήρχε και η Απόφαση του Ανωτάτου αρ. 884/2001 ημερομ.11.11.2002 η οποία βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις Αποφάσεις αρ. 232/2002 και αρ. 472/02, τα ευρήματα της οποίας επιβεβαιώθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο στην Αναθεωρητική Έφεση Α.Ε.3544 ημερομ.22.11.2005. Εξάλλου, η Αρχή επισημαίνει στο σταθμό ότι τα αποτελέσματα των προσφυγών ΠΡ.472/02 και ΠΡ.232/02 που αναφέρει ο σταθμός ανατράπηκαν με τις Αναθεωρητικές Εφέσεις Α.Ε.3637 ημερομ. 11.1.2006 και Α.Ε.3555 ημερομ. 28.3.2006, αντίστοιχα, με τις οποίες η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε ότι η παράγραφος ΣΤ.3 του Κώδικα Διαφημίσεων δεν είναι ultra vires του βασικού Νόμου.

Εν όψει των ανωτέρω η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι υπάρχουν παραβάσεις της παραγράφου **ΣΤ.3** (υποστοιχεία **1-4**) του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), έχει δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή δίνει στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή καλεί τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της παρούσας. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

(ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΙΩΝΝΟΥ)

Πρόεδρος

Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Λ.Λ

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

((ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ.125/2005(2))

**ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «Ο ΛΟΓΟΣ»**

Ημερομηνία Απόφασης: 3 Νοεμβρίου 2008

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Αντρου Μιχαηλίδη, Μαίρης Κουτσελίνη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη, Μαρίας Δωρίτη, και Αλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 5 Μαΐου 2008 η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αποφάσισε ότι στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν παραβάσεις της **παραγράφου ΣΤ.3** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Η παράγραφος **ΣΤ. 3** αναφέρει:

«Οι διακοπές στο ενδιάμεσο προγράμματος για διαφημίσεις, τηλεμπορία και αναγγελίες προσεχών τηλεοπτικών εκπομπών (trailers) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 3½ λεπτά.»

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υπόθεσης, η Αρχή έδωσε στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. 29.8.2008 κάλεσε τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της επιστολής. Τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δεν ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

Οι Δικηγόροι του σταθμού κ. Αριστ. Χατζηπαναγιώτου & Συνεργάτες με επιστολή τους ημερομ.9.9.2008 ανέφεραν τα εξής ενεργώντας εκ μέρους του σταθμού για την υπόθεση με Αρ. Φακ. 125/2005(2):

«Πριν η Αρχή προχωρήσει στην επιβολή των οποιωνδήποτε κυρώσεων σε βάρος του Σταθμού, παρακαλούμε όπως πέραν των όσων αναφέρουμε στην σχετική επιστολή μας ημερομηνίας 11 Ιουλίου 2005, λάβει υπόψη και τα πιο κάτω τα οποία κατά την άποψή μας αποτελούν ελαφρυντικά στοιχεία για τους πελάτες μας.

1. Το υπό εξέταση θέμα όπως προκύπτει και από τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι καθαρά θέμα ερμηνείας των σχετικών νόμων και κανονισμών τους οποίους, σύμφωνα με την ερμηνεία που δίδει η Αρχή, ο Σταθμός παρέβη.

Οι γνώμες είναι φανερό ότι δίστανται ως προς την ερμηνεία που δίδεται στους σχετικούς νόμους και κανονισμούς. Οι πελάτες μας, όταν προέβαλλαν τις υπό κρίση διαφημίσεις, ερμηνεύοντας τους σχετικούς νόμους και κανονισμούς, πίστευαν ότι λειτουργούσαν νομότυπα. Όταν οι ίδιοι οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σύμφωνα και με τις αποφάσεις τους, όπως και η Αρχή αναφέρει στην απόφασή της, έδωσαν συγκρουόμενες μεταξύ τους ερμηνείες για την υπό αναφορά νομοθεσία και κανονισμούς, διερωτόμαστε γιατί να μην θεωρηθεί δικαιολογημένη και η ερμηνεία που είχαν κατά νου οι αρμόδιοι λειτουργοί του Σταθμού, όταν προγραμματίζαν τις προβληθείσες διαφημίσεις, και να κριθούν με επιείκεια, αφού ως διαπιστούται ταυτίζεται με την άποψη και ερμηνεία μερίδας δικαστών.

2.Είναι φανερό ότι οι πελάτες μας δεν ενήργησαν κακόβουλα, αφού πίστευαν ότι βρίσκοντο μέσα στα πλαίσια του Νόμου και των Κανονισμών.

3.Οι υπό αναφορά παραβάσεις, πάντοτε σύμφωνα με την άποψη της Αρχής αφορούν την μετάδοση μηνυμάτων σε μια και μόνο ημερομηνία και μόνο σε δύο διακοπές προγράμματος.

4. Η παρέλευση τριάντισι σχεδόν ετών από την ημέρα προβολής των υπό αναφορά παραβάσεων, είναι στοιχείο το οποίο, θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να ληφθεί υπόψη από την Αρχή, όπως συμβαίνει και στις ποινικές υποθέσεις υπέρ του κατηγορουμένου.

5.Από την ημέρα προβολής των υπό αναφορά διαφημιστικών μηνυμάτων αλλά και από την γνωστοποίησή στους πελάτες μας ότι η Αρχή εξετάζει πιθανές παραβάσεις σε βάρος τους για το θέμα αυτό, σε καμιά περίπτωση δεν προέβαλαν οποιεσδήποτε άλλες διαφημίσεις με τον ίδιο τρόπο, σεβόμενοι την διαφορετική άποψη της Αρχής από την δική τους.

Τα προαναφερθέντα στοιχεία κατά την άποψή μας, θα πρέπει να αποτελέσουν ελαφρυντικά υπέρ των πελατών μας, κατά την επιβολή της οποιασδήποτε κύρωσης σε βάρος του Σταθμού».

Όσον αφορά στον ισχυρισμό του σταθμού ότι «Το υπό εξέταση θέμα όπως προκύπτει και από τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι καθαρά θέμα ερμηνείας των σχετικών νόμων και κανονισμών τους οποίους, σύμφωνα με την ερμηνεία που δίδει η Αρχή, ο Σταθμός παρέβη. Οι γνώμες είναι φανερό ότι δίστανται ως προς την ερμηνεία που δίδεται στους σχετικούς νόμους και κανονισμούς. Οι πελάτες μας, όταν προέβαλλαν τις υπό κρίση διαφημίσεις, ερμηνεύοντας τους σχετικούς νόμους και κανονισμούς, πίστευαν ότι λειτουργούσαν νομότυπα», η Αρχή πέραν του ότι τονίζει την προσήλωσή της στην αυστηρή τήρηση από τους σταθμούς των προνοιών του Νόμου και των Κανονισμών, θα ήθελε να σημειώσει ότι ο σταθμός γνώριζε ότι κατά την περίοδο που σημειώθηκαν οι παραβάσεις της υπό αναφορά υπόθεσης, υπήρχαν συγκρουόμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου καθώς και η θέση της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης ως προς το εν λόγω θέμα και ο σταθμός όφειλε να τηρήσει τους Νόμους και του Κανονισμούς μέχρις ότου διευκρινιστεί τελεσίδικα από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Σε ό,τι αφορά στη θέση του σταθμού ότι, «*Η παρέλευση τριάμισι σχεδόν ετών από την ημέρα προβολής των υπό αναφορά παραβάσεων, είναι στοιχείο το οποίο, θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να ληφθεί υπόψη από την Αρχή, όπως συμβαίνει και στις ποινικές υποθέσεις υπέρ του κατηγορουμένου*», η Αρχή επισημαίνει ότι εξετάζει υποθέσεις και επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις ακολουθώντας τις διαδικασίες, όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία της. Ταυτόχρονα ως διοικητικό όργανο οφείλει να συμμορφώνεται προς τις πρόνοιες του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου 158 (Ι) του 1999 και την υπάρχουσα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε πλείστα όσα θέματα, όπως σύνθεσης και λήψης αποφάσεων κατά τα διάφορα στάδια της ενώπιον της διαδικασίας.

Το διοικητικό όργανο πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 10 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, να ασκεί την αρμοδιότητά του μέσα σε εύλογο χρόνο. Ο εύλογος χρόνος δεν είναι έννοια αμιγώς χρονολογική. Ο καθορισμός του εύλογου χρόνου, σύμφωνα πάντα με το άρθρο 10 του εν λόγω Νόμου, εξαρτάται από τις εκάστοτε ειδικές συνθήκες.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ως επίσης και το μεγάλο αριθμό υποθέσεων που η Αρχή καλείται να εξετάσει αυτεπάγγελτα ή κατόπιν παραπόνων του κοινού, το διαρρέυσαν διάστημα από τη διάπραξη των επιδίκων παραβάσεων μέχρι την τελική απόφαση της Αρχής ήταν το ευλόγως και δικαιολογημένα αναγκαίο.

Η Αρχή έχει επανειλημμένα υποδείξει ότι η φιλοσοφία ρύθμισης της συχνότητας και της διάρκειας των διαφημιστικών μηνυμάτων πηγάζει μέσα από δύο βασικές αρχές: το δικαίωμα του τηλεθεατή να παρακολουθεί απρόσκοπτα ένα πρόγραμμα χωρίς συχνές και μεγάλες σε διάρκεια διακοπές και το σεβασμό προς τον δημιουργό και το έργο του που επιβάλλεται να μεταδοθεί ενιαίο, ως ανθρώπινη δημιουργία.

Όπως σχολιάζει την οδηγία του Συμβουλίου 89/552/ΕΟΚ σχετικά με τη διαφήμιση, ο **Π. Δ. Δαγτόγλου** στο σύγγραμμα του «**Συνταγματικό Δίκαιο – Ατομικά Δικαιώματα Α'**», εκ. 1991, παραγ.884:

«η διαφήμιση είναι η χρυσοφόρα πλευρά της τηλεόρασης. Δεν είναι φυσικά καθόλου επίμεμπη καθ' εαυτήν. Αντιθέτως καθιστά δυνατή την ανεξαρτησία των τηλεοπτικών σταθμών από την κρατική ή άλλη κηδεμονία και εξυπηρετεί αναμφισβήτητα την λειτουργία της αγοράς.

Συνεπάγεται όμως και αρκετούς κινδύνους καταχρήσεως. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί, εν όψει των υψηλών εισοδημάτων από την διαφήμιση, μπορούν να κλείνουν τα μάτια ή και να επιδιώκουν όλο και μεγαλύτερη έκταση των διαφημιστικών εκπομπών και μάλιστα στον δημοφιλή τηλεοπτικό χρόνο και εις βάρος όλων των άλλων προγραμμάτων, διακόπτοντας οποιεσδήποτε και μάλιστα δημοφιλείς εκπομπές.....

Η διαφήμιση πρέπει επομένως να κατοχυρωθεί μεν, αλλά και προστατευθεί από τις ίδιες τις καταχρήσεις της. Για το λόγο αυτό η οδηγία προβλέπει κανόνες που τηρούν τη διαφήμιση στο μέτρο του εύλογου, θεμιτού και νόμιμου αφενός και απαγορεύουν τις διάφορες μορφές καταχρήσεως της αφετέρου.....».

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιον της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων και των γραπτών απόψεων του σταθμού, ως επίσης τη συμπεριφορά του σταθμού ως προς τη διάπραξη παρόμοιας φύσεως παραβάσεων, κρίνει και αποφασίζει όπως επιβάλει στο σταθμό κυρώσεις ως ακολούθως:

Για τις παραβάσεις που έγιναν στις **18.4.2005** το συνολικό διοικητικό πρόστιμο των **€2,000** ως ακολούθως:

- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 1)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.

- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 2)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 3)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.
- Για την παράβαση της παραγράφου **ΣΤ.3 (υποστοιχείο 4)** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000), το διοικητικό πρόστιμο των €500.

Η Αρχή επισημαίνει για ακόμα μια φορά ότι θεωρεί τις πιο πάνω παραβάσεις ως πολύ σοβαρές και καλεί τον σταθμό να συμμορφωθεί με τις πρόνοιες της Νομοθεσίας. Η Αρχή θα παρακολουθεί τον σταθμό και σε περίπτωση επανάληψης παρόμοιων παραβάσεων θα είναι πολύ πιο αυστηρή.

Ο σταθμός καλείται να εμβάσει προς την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου το διοικητικό πρόστιμο των **€2,000** που του έχει επιβληθεί μέσα σε τριάντα (30) μέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της παρούσας απόφασης.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'N. Papaioannou', with a large, sweeping horizontal stroke above it.

(Ν. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)
Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Λ.Λ.